

NOVĂCEANUL

Publicație lunară independentă

ORAȘUL NOVACI ♦ Anul XI, Numărul 127 ♦ Vineri, 22 Decembrie 2023 ♦ ISSN 2392 - 6961

2023 - AN BOGAT ÎN REALIZĂRI PENTRU ORAȘUL NOVACI

Au mai rămas doar câteva zile până când vom trece pragul NOULUI AN 2024. Ca de obicei, la sfârșitul fiecărui an se fac evaluări, cu alte cuvinte se trage linie și se adună și se vede dacă anul pe care ne pregătim să-l dăm de o parte, a fost bun sau rău.

Cât privește orașul Novaci, anul 2023 a fost un an bogat în realizări, lucru care se vede. Aș putea spune că anul 2023 a transformat Novaciul într-un veritabil șantier. Sigur, lucrările edilitar-gospodărești care au cuprins aproape toate zonele Novaciului au creat și o oarecare doză de disconfort. Oamenii trebuie să conștientizeze însă faptul că orice lucrare vine și cu disconfort și că odată terminate lucrările, vom beneficia de condiții de viață mult mai civilizate.

Da! La ora actuală, orașul Novaci pare un adevărat șantier. Cu aceste gânduri m-am adresat domnului primar, dr. ing. Dumitru Leuștean.

-Primar, Dumitru Leuștean: Într-adevăr, în cursul acestui an, în orașul Novaci s-au desfășurat ample lucrări în domeniul edilitar-gospodăresc.

De câțiva ani, m-am zbatut și am accesat numeroase proiecte care cu siguranță vor schimba în bine fața orașului. Suntem o localitate cu imens potențial turistic, situată la poale de munte, pe Transalpina, vizitată de mii și zeci de mii de iubitori ai frumuseților cu care natura a înzestrat aceste locuri, fapt care ne obligă să facem tot posibilul ca Novaciul să arate cât mai frumos și primitor.

Anul acesta a fost anul în care am demarat multe lucrări, în conformitate cu proiectele aprobate și cu termenele de execuție. Unele proiecte au fost deja finalizate, altele se găsesc în stadiul de finalizare, iar altele în procedurile legale de depunere a documentațiilor pentru obținerea aprobărilor și finanțării acestora.

A consemnat,
CONSTANTIN DÂRVĂREANU

Pag. 2

DRAGI NOVĂCENI,

Spiritul Crăciunului să vă umple sufletele de liniște și pace, casa de veselie și bucurii, iar în anul care vine să fim mai buni, mai iubitori, mai sănătoși, să avem încredere într-un viitor mai bun!

SĂRBĂTORI FERICITE ȘI LA MULȚI ANI!

PRIMARUL ORAȘULUI NOVACI
Dr. ing. DUMITRU LEUȘTEAN

LUMEA CU SAU FĂRĂ DOMNUL IISUS HRISTOS

Praznicul Nașterii Mântuitorului Hristos ne pune înaintea, de fiecare dată altfel, deși aceeași, dragostea cea nemărginită a Preasfintei Treimi: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care trimite în lume pe Pruncul Iisus, pentru a trăi viața noastră și a ne împărtăși viața sa. Fiul lui Dumnezeu se face Fiul Fecioarei, coboară pentru totdeauna Cerurile pe pământ și transformă pământul în Cer.

Bucuria și Taina întrupării Fiului lui Dumnezeu s-au descoperit doar celor trei magi veniți de departe călăuziți de stea, câtorva păstori și puterilor cerești. Imperiile acelor timpuri,

minții omului, se petrece în deplin anonimat, într-un staul de la marginea Betleemului.

Venirea Fiului lui Dumnezeu în lume împarte istoria în două: cei ce trăiesc împreună cu Dumnezeu și cei ce trăiesc fără el. Lumea de azi nu se deosebește cu nimic de cea în care s-a născut Mântuitorul Hristos, a împăratului Augustus și a regelui Irod. Și atunci, și azi, nu există timp și loc pentru cele ale inimii. Este o lume oarbă sufletește care nu are ochi nici pentru Dumnezeu și nici pentru cel de lângă noi. Sufletele sunt tot mai lipsite de căldură, egoiste, iar aspirația către cer nu se mai află

stăpânitorii lor și lumea își urmau interesele vremelnice. De cealaltă parte, Nașterea cea mai presus de fire, cea de nepătruns cu puterea

printre preocupări. Toate acestea creează crize.

Preot COCONEȚU ION

Pag. 2

ION C. DUȚĂ

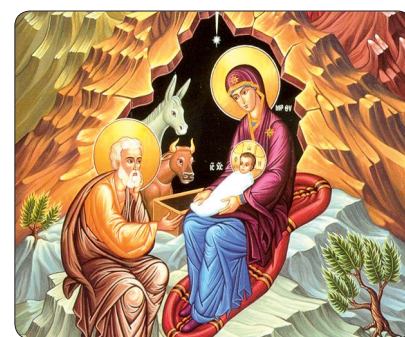
VEȘTEA

Ce noapte tainică și blândă
Se desfășoară sub cerul de azur!
O veste prin noapte colindă
Și face lumii înconjur.

E noaptea tăcută, sfioasă
Cum n-a mai fost alta pe lume!
Și Taina Sfântă pătrunde în casă,
Anunțând un nume. Ce NUME!

Se iscă fiori în tot natul
Și noaptea e blândă, natală.
Veniți, s-a născut Împăratul,
Iar moartea-i pustie și goală.

Păstorii și magii fac pază.
Îngerii cântă Imne de Slavă,

Steaua vestește prin rază
Că noaptea-i sfințită, suavă!

„O, Ce veste!”... „Steaua sus răsare!”...
Îngerii cântă Imne de Slavă.
El, Cel Mic!... S-a născut Cel Mai Mare,
Venit să vindece lumea bolnavă.

2023 - AN BOGAT ÎN REALIZĂRI PENTRU ORAȘUL NOVACI

➤ Urmare din pag. 1

Nu cred că este cazul să mă refer la tot ce am întreprins în acest an, cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Novaci în domeniul edilitar-gospodăresc. Sunt multe obiective care ne-au stat în atenție, unele terminate, altele care se vor întinde pe parcursul mai multor ani, dacă avem în vedere aducțiunea gazelor naturale, a apei potabile ori lucrările de canalizare a orașului.

Consider că anul 2023 a fost un an bun: modernizări de drumuri, lucrări de regularizare a râului Gilort, extinderi spații pentru învățământul preșcolar și gimnazial, parcurile Dumitru Brezulescu și Gheorghe Tătărescu, desființarea de împrejmuiri a unor instituții publice care stricau esteticul Novaciului, crearea de spații verzi și locuri de joacă și educație pentru copii în grădinițe. Suntem, așa cum spuneam mai înainte, o localitate situată pe unul dintre cele mai importante trasee turistice ale țării. Turiștii care vin sau trec prin Novaci trebuie să rămână cu impresii frumoase, să facă o bună popularitate orașului nostru, iar noi trebuie să ne străduim să facem în așa fel încât să-i determinăm să revină în Novaci cât mai des și să mobilizeze și pe alții să ne viziteze Novaciul. Este și motivul pentru care am dat aprobări ca în oraș să vină unități comerciale de prestigiu, să avem cu ce-i primi și trata.

Dar să revin. În momentul de față,

în orașul Novaci se lucrează în ritm susținut la canalizarea orașului, reabilitarea stației de epurare, la Centrul Orășenesc de Creație, Arte și Tradiții, ale cărui lucrări sunt efectuate în procent de aproape 90%, la Centrul de Tineret. Suntem în curs de achiziționare a dotărilor necesare celor două centre.

În ce privește realizarea rețelei de transport public de călători în orașul Novaci, am achiziționat deja două autobuze pentru transport electric, iar până la sfârșitul anului vom achiziționa și pe celelalte două autobuze. Toate autobuzele vor fi echipate cu stații de încărcare atât lentă, cât și rapidă.

De joi, 14 decembrie, s-a reluat traficul peste pasajul pietonal construit în zona Pociovaliștea pe DJ 665 D, care face legătura între centrul satului și școală.

Ar fi multe de spus, mai ales despre proiectele de viitor, între care aducțiunea gazelor naturale și aducțiunea și gospodărirea apei potabile, lucrare care va demara la începutul anului 2024.

Într-unul din numerele viitoare ale publicației noastre, voi reveni cu alte amănunte referitoare la proiectele de viitor care cu siguranță vor schimba în și mai bine fața orașului Novaci.

**Vă doresc SĂRBĂTORI
FERICITE, un AN NOU, 2024, cu
sănătate, bogat în realizări.**

**LA MULȚI ANI,
DRAGI NOVĂCENI!**

NOVACIUL A ÎMBRĂCAT HAINE DE SĂRBĂTOARE

Binecuvântat este sezonul care adună toată lumea într-o conspirație a dragostei. (Hamilton Wright Mabie)

În această perioadă a anului, aproape fiecare comunitate de la noi din țară, și nu numai, se pregătește pentru una dintre cele mai importante și fericite sărbători, Nașterea Domnului. În rând cu orașele din județul Gorj, a fost și mica noastră așezare de la poalele Munților Parâng, care încântă în prezent privirile trecătorilor prin frumosul colorit pregătit

cu multă migală. Oricine trece prin centrul Novaciului sesizează ornamentele festive care încălzesc atmosfera de sărbătoare.

De ceva timp, micul nostru oraș a îmbrăcat haine de sărbătoare. După multe zile de muncă, voluntarii noștri inimoși au reușit să ofere novăcenilor prilejul de a se bucura de o mulțime de aranjamente, de la omuleți de zăpadă, la căsuțe multicolore, reni măreți, brăduți atent împodobiți și diverse figurine, menite să aducă fericire pe chipul celor care le privesc.

LUMEA CU SAU FĂRĂ DOMNUL IISUS HRISTOS

➤ Urmare din pag. 1

A fost pandemie, este război în Estul Europei și în Orientul Apropiat, ni se vorbește mereu de criza energiei, a economiei, a climei. Nu se preocupă nimeni de războiul ce se poartă în inima omului. Acolo este marea luptă între bine și rău, între întuneric și lumină, între minciună și adevăr. Toate crizele lumii vorbesc despre neascultarea bătailor inimii duhovnicești. Mai auzim, oare, durerile soției, ale soțului, ale părintelui sau ale copilului de azi? Care este cauza? Ne spune Evanghelia după Matei: „Din pricina înmulțirii fărădelegii, iubirea multora se va răci.” (Matei, 24, 12). Inima nu mai are în ea puterea iubirii lui Hristos, nu mai simte unirea cu el, nu cunoaște puterea harului lui Dumnezeu care vine din Sfintele Taine, mai ales din împărtășirea cu Trupul și Sângele Lui.

Ne simțim lipsiți de bucurie autentică, singuri, rătăcind fără sens, atașați doar de satisfacții ce nu aduc vreo bucurie sustenabilă. Suntem ca niște consumatori ai unui drog prin care încercăm să uităm de sine și de povara existenței. O adâncă criză a sufletului care se descoperă în sentimentul singurătății. Deși împreună, suntem fiecare cufundați în singurătatea noastră sau a telefonului personal. Singuri și veșnic nemulțumiți.

Cum să înțelegem ceva din lumea aceasta? Lumea, Creația lui Dumnezeu, are izvorul în lumină și iubire. Însăși termenul „lume” vine din latinescul „lumen” care înseamnă „lumină”. Spune Evanghelia după Ioan: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea încât pe Fiul Său Unul Născut L-a dat ca oricine crede în el să nu piară și să aibă viață veșnică.” (Ioan 3, 16). Pe de altă parte, teologul care vorbește cel mai mult despre iubire, Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, în prima sa Epistolă, la capitolul II, versetele 15, 16 și 17 spune: „Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el; pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume. Și lumea trece și pofta ei, dar cel

ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”. În legătură cu aceste adevăruri, Nicolae Steinhardt ne explică: „Lumea este creația lui Dumnezeu, dar lumea contaminează prin păcat și intrată în complicitate cu diavolul, lumea aceasta care nu mai e cea originară, lumea pe care satana i-o oferă și o așterne la picioarele lui Hristos ca fiind a lui și având dreptul să o dea cui voiește și Domnul nu îl contrazice, deoarece nu este decât imaginea secundară, deformată, și care este iluzie- e lumea lui. Aceasta este construită pe creația lui Dumnezeu de către stăpânitorul ei, diavolul. Este lumea pe care el ne-o prezintă. Lucrurile de care ne simțim înălțuiți sunt fantasmă, însă lanțurile cu care suntem legați de aceste lucruri sunt foarte reale. Ele sunt patimile noastre, deprinderile noastre în păcat, care ne imprimă dorința de a poseda. Ispita timpurilor de azi este consumerismul: să avem cât mai mult, cât mai divers, dincolo de ce ne este necesar. Diavolul ne amăgește prin plăceri. Și dacă nu reușește astfel, ne ispitește prin durere, prin frica paralizantă de moarte. Așa L-a ispitit pe Mântuitorul Hristos. Dacă nu a reușit să-L subjuge prin plăcere pe muntele Carantania, L-a atacat prin durerile pricinuite de moartea nedreaptă. Dar puterea dumnezeiască, a adus Învierea ca ultim cuvânt și cea mai mare minune. Pentru ca dragostea să rămână vie, trebuie să fie ca iubirea Dumnezeului nostru. Avem de ales între două suferințe: cea izvorâtă din iubirea de sine și cea altruistă, a iubirii lui Dumnezeu și a aproapelui. La prima ne îndeamnă lumea, la cea de-a doua ne cheamă Hristos. Pruncul Iisus ne redeschide de fiecare dată ușa către cer. Să pășim cu încredere către această bucătică de cer, cerând ajutorul Preasfintei Fecioare Maria. Să luptăm pentru ca dragostea pe care Pruncul dumnezeiesc a adus-o lumii, să fie cunoscută de cât mai mulți. **Rugăm pe Dumnezeu cel milostiv și de oameni iubitori ca sărbătorile Nașterii Domnului, Anului Nou 2024 și Botezului Domnului să vă aducă în familii și fiecăruia în parte sănătate și mântuire, pace, bucurie și ajutor în toată fapta cea bună. La mulți și binecuvântați ani!**

fond, sărbătorile care vin ne îndeamnă la unitate și bunăstare.

Cu acest prilej, în prag de sărbători, doresc tuturor cititorilor acestui ziar multă sănătate și bucurii sufletești! Am certitudinea că ne veți fi alături și în anul 2024 și că ne veți urmări cu același interes, iar noi, în calitate de redactori, ne vom strădui să aducem în atenția dumneavoastră subiecte de interes public, reprezentative pentru comunitatea novăceană.

Prof. ALINA-RAMONA ȚICU
Director Liceul Teoretic Novaci

DE CE SUNT TRIST...

1 Decembrie 2023. Toată Țara este în sărbătoare. Se sărbătorește împlinirea a 105 ani de la Marea Unire din 1 Decembrie 1918, ziua în care s-a împlinit visul de

cel De-al Doilea Război Mondial sperând redobândirea teritoriilor pe care ni le-au luat cu forța din vechiul trup al Daciei. Din păcate, teritoriile pierdute nu

veacuri al poporului român: ROMÂNIA MARE. Din 1991, 1 decembrie a devenit Ziua Națională a României, potrivit Constituției României, urmare a Legii nr. 10 din 31 iulie 1990.

1 Decembrie 1918 a fost ziua în care toate provinciile românești au revenit la Patria-Mamă, act consființit prin voința întregii națiuni române. Marea Unire din 1918 certifică faptul că locuitorii tuturor provinciilor istorice românești erau conștienți de originea lor comună, înțelegând și simțind că fac parte din marea familie a neamului românesc. Aceași limbă străbună se vorbea peste tot. Prin limba română s-a păstrat icoana vie a originii, unității și frăției între neamurile de români fărâmițate de-a lungul timpului de felurite cârmuiri străine.

În 1918, conștiința de neam, înțelegerea și simțirea faptului că facem parte din marea familie a neamului românesc, a cuprins întreaga națiune română. Poporul român, națiunea română și-au dorit în permanență unitatea Pământului străbun și Neamului care l-a locuit dintotdeauna.

În această zi de 1 Decembrie 2023,

particip la festivitățile organizate la Novaci cu prilejul împlinirii visului de veacuri al românilor – Marea Unire și Ziua Națională a României. Deși festivitatea se desfășoară într-o atmosferă de bucurie și voieșie, eu sunt trist. De ce sunt trist? Pentru că după 105 ani, România nu mai e Țara mult visată. Visul de veacuri al poporului român a fost spulberat.

În vara anului 1940, prin ultimatumul și dictatele consecutive ale pactului Hitler-Stalin, țara noastră a fost silită să cedeze Bucovina de Nord, Ținutul Herței și Basarabia către Uniunea Sovietică, Transilvania de Nord Ungariei, iar Bulgariei Dobrogea de Sud (Cadrilaterul). În cazul în care s-ar fi opus, ar fi urmat invazia „Armatei Roșii”. Prin Tratatul de pace de la Paris (1947), România fiind considerată stat învins, a pierdut definitiv teritoriile anexate, din nefericire recuperând doar Transilvania.

Anul 1940 a însemnat pentru România Mare anul încetării de a mai exista. A fost un an de tristă amintire pentru istoria Românilor. A fost anul în care Neamul românesc a fost sfărțecat.

România a intrat în iunie 1941 în

au fost recăpătate, ba mai mult, la terminarea războiului, România a fost sacrificată și dată pe mâna sovieticilor de către marile puteri ale lumii cu consimțământul Occidentului, sferile de influență fiind desenate pe un petec de hârtie de Stalin și Churchill.

Sunt trist pentru că România Mare, Vechea Dacie nu mai există. Sunt trist fiindcă viața mi-a oferit posibilitatea de a cunoaște multe lucruri despre Neamul Românesc. În iulie 1979 eram în centrul Belgradului. La un moment dat, lângă grupul nostru oprește un bărbat în vârstă. Ne auzise vorbind românește și ne-a întrebat de unde suntem. I-am spus că din România, la care zice: „Și eu sunt român. Sunt român din Banatul Sârbesc. Ne-au mutat din locurile noastre, au construit un oraș, Orașul Nou și ne-au dus acolo ca să ne pierdem identitatea”.

În urmă cu vreo 60 de ani aveam în primire 14,5 km frontieră la granița cu fosta Uniune Sovietică, astăzi parte a Ucrainei. Prin natura împrejurărilor, în 13 luni am avut ocazia să stau de vorbă cu români din Maramureșul de Nord, partea ucraineană. Dincolo și dincoace de Tisa, români, rude, despărțiți prin deciziile nedrepte luate de Hitler și Stalin în anul 1940. La fel îmi spuneau și românii de dincoace de Tisa și Țara Oașului.

Ucraina se află în război cu Rusia. Acolo au de suferit nu doar românii noștri, ci întreaga Ucraină căreia România i-a întins mâna, cu toate riscurile. Din păcate, deși noi le-am întins mâna ucrainenilor, românii noștri de acolo sunt marginalizați. Urmare a intervențiilor autorităților statului român, mai ales după vizita lui Zelenski la București, se părea că lucrurile se vor îndrepta. Puțin probabil. De revenire a teritoriilor din Maramureșul de Nord la Patria-Mamă, nici vorbă.

Cât privește Basarabia, lucrurile sunt la fel de complicate. A fost un moment favorabil de revenire la Patria-Mamă a Basarabiei după Evenimentele din Decembrie 1989, dar autoritățile statului român din acea vreme nu au știut sau nu au vrut să profite de el, fiind preocupate mai mult cu preluarea puterii.

Și tot din păcate, în Basarabia există destui pro-ruși care nu doresc să se unească cu România.

Și mai sunt trist, trist foarte tare, fiindcă la festivitatea dedicată împlinirii a 105 ani de la Marea Unire, au participat foarte puțini novăcenii. Au participat doar copiii implicați în programul manifestării, câțiva părinți și cadre didactice.

Să ne iubim Țara, așa cum este ea, cu bune și cu rele. Este Țara în care ne-am născut, țara în care trăim. Să dovedim că suntem alături de ea, și la bine și la greu.

CONSTANTIN DÂRVĂREANU

Prof. univ. dr. NICOLAE VINȚANU

CERCUL CARE SE ÎNCHIDE

Americanii au făcut un calcul - cam cât costă omul? Astfel, au ajuns la cifra de 5,75 dolari. Care va să zică un om depășește cu puțin 5 dolari. S-au luat în calcul materialele din ce este făcut omul: carbon, siliciu, fier, cupru, magneziu, molibden, zinc etc. La urma-urmei, omul este alcătuit din aproape întregul Tablou al lui Mendeleev. Ba chiar aurul și argintul formează structura corpului nostru, fără de care acesta practic nu poate funcționa.

Cei care au făcut calculul, erau economiști de profesie. Pentru ei totul se reduce la materialele din care este făcut un corp: de atâta fier este necesar pentru un pod, dimpreună cu cimentul, sau cât consumă un muncitor care face podul. Este vorba despre consumul de alimente, respectiv câte calorii consumă fiecare. Dar omul este ceea ce face, cum am mai spus. Calculul făcut mai sus nu ia în considerație gândirea, voința, sentimentele etc.

Acum vreo 2 milioane de ani s-a produs între om și gândirea lui un fel de sciziune, când australopitecii au observat cotitura dintre gândirea lor și realitate, care o lua ba înainte, ba înapoi. Animalele preumane au o reprezentare intuitivă, ceea ce face ca acestea să fie într-un prezent continuu. Este adevărat că unele erbivore sau câini au o memorie foarte bună. În general, cu mici excepții, nu prea țin minte ce s-a întâmplat, cu atât mai puțin ce se va întâmpla în viitor. Sute de mii de ani, omul prin activitățile sale, respectiv munca, a lucrat asupra gândirii. A făcut acum vreo 800 de mii de ani focul, a cioplit pietre în grupuri mici, iar mult mai recent a făcut orașe. Acum vreo 5000 de ani s-a inventat scrisul, care a fost un sprijin enorm în gândire. Înainte de aceasta, omul observase că anumite cuvinte au o rezonanță aparte, așa că s-a inventat arta poetică. Până la inventarea scrisului, poezii țineau minte fiecare vers, cum a fost cazul operei Iliada. Dar pe atunci poezia stârnea o stare de euforie, prin care se exprimau sentimentele, sensibilitatea. Mii de ani i-au trebuit omului să fie sensibil la arta poetică, de care astăzi vedem că s-a înstrăinat.

Au fost până acum vreo 4 tipuri de oameni: Heidelberg, Neanderthal, Denisova și Homo sapiens. Dintre toți, a ajuns până la noi doar omul care și-a avansat gândirea foarte mult. S-au luptat vreo 100 de mii de ani omul din Neanderthal și omul de astăzi, iar acesta din urmă a învins. Omul din Neanderthal era un războinic desăvârșit, dar care a fost învins. La oamenii de azi se mai păstrează între 2 și 4% din codul genetic, al oamenilor din Neanderthal și au tendința de agresivitate.

Pe de altă parte, Omenirea a cunoscut acum 6000 de ani un hotar: cei care erau pașnici și prădătorii. De atunci a apărut cel care fură bogățiile altora. Oamenii de azi sunt o pradă pentru semenii lor. După cum ne spune istoria,

primii care au deschis drumul spre noi au fost: Imperiul Egiptean, Chinez, Grec, Roman și Otoman. Apoi au venit englezii, francezii, germanii, americanii și rușii. Între aceste mari puteri – americani, ruși și chinezi – se duc luptele și astăzi, așa că lumea se împarte în două: americanii cu aliații lor, iar rușii și chinezi cu ai lor. Deși lumea a evoluat din punct de vedere al conștiinței, trăsătura dominantă a războiului, nu s-a modificat deloc, și este foarte probabil să vină un război atomic.

Ai noștri scot bani din piatră seacă pentru a cumpăra tancuri, avioane, rachete etc., dar românii nu se prea înghesuie să facă armata. La fel vedem că nici rușilor, americanilor, englezilor sau francezilor nu le prea place meseria armelor. Oamenii își văd de serviciul lor, de un trai decent, pentru că dacă se vor bate cele două armate nimeni nu va ieși învingător în cazul unui război atomic.

Pe vremea adolescenței mele, mama și tata m-au provocat la o discuție. Ai mei voiau să vadă dacă sunt pregătit sau nu să-mi iau rostul în viață. Mama tot spunea să-l lăsăm pe el să-și facă viitorul. Tata în schimb voia să fiu cioban, iar dacă nu, vreun inginer la Ocolul silvic. Am stat cu gândul dus în lume, apoi voiam să pot să-mi dezvolt gândirea. Din câte am înțeles, gândirea te face să cunoști toate lucrurile sau cel puțin unele dintre ele. Eram bun la matematică, la română, îmi plăceau istoria, geografia, biologia, dar nu puteam să aleg. Voiam altceva, ce noi nu făcusem în liceu.

După lungi transformări, armata m-a făcut să-mi deschid drumul spre filosofie. Au trecut anii, a trecut și facultatea și am reușit să cunosc câte ceva din lume. Apoi alte lungi peregrinări – am fost cercetător științific, profesor universitar etc. Am înțeles că lumea este un foc care se aprinde și se stinge, pentru o altă lume, că totul curge la infinit. Am aflat multe despre viața omului. Viața este trecătoare, așa cum scrisese un cioban pe una din pietrele de la Târnița: să mai scriu o amintire „că nu știu cât mai trăiesc”.

La ceas de sărbători scumpe poporului român

Ne pregătim să sărbătorim Crăciunul, Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, să pășim în Noul An 2024 plini de speranță, încredere și optimism.

Crăciunul este marea zi a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, una dintre

cele mai importante sărbători religioase. Nașterea Domnului este o sărbătoare a credinței, a iubirii și bucuriei, o sărbătoare care reunește pe toți cei dragi: părinți, frați, copii, prieteni. O sărbătoare poleită cu colinde și colindători care vestesc Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

Noul An este foarte aproape. Întreaga lume îl așteaptă cu speranță, entuziasm și bucurie. Cu toții visăm la „mai bine”. Lăsăm în urmă trecutul și privim spre viitor. Îngropăm trecutul, ne gândim la ceea ce am făcut sau nu am realizat în 2023 și ce avem de făcut pentru ca Noul An să ne aducă acel „mai bine” la care visăm mereu. Trecând granița Noului An 2024, cu toții gândim la șansa unui nou început, la un an plin de bucurii și împliniri.

Anul Nou este ziua care marchează începerea următorului an calendaristic. Data de 1 ianuarie când începe noul an a fost stabilită prin lege de către Iulius Caesar în anul 46 î.e.n. Romanii i-au dedicat această zi (1 ianuarie) lui Ianus, zeul porților, al intrărilor și începuturilor. Numele lui ianuarie provine de la Ianus, care avea două fețe, una îndreptată înainte, iar alta înapoi.

Așa cum scriam la începutul acestui articol, ne pregătim să sărbătorim Crăciunul și să pășim în Noul An 2024 plini de speranță, încredere și optimism.

Va fi anul 2024 mai bun decât 2023? Dacă urmărim promisiunile Guvernului, se pare că da. Dacă avem în vedere creșterile de prețuri în toate domeniile, majorarea impozitelor (deși guvernarea exclude acest fapt), lucrurile nu par a fi chiar optimiste.

Apoi, există riscuri considerabile, războiul din Ucraina, situația din Israel, amenințările din alte zone ale Globului Pământesc.

2024 ceste un an electoral, este anul când cetățenii sunt trimiși la urnele de vot. Sunt patru rânduri de alegeri: europene, locale, parlamentare, prezidențiale. Votul oamenilor va decide componența viitorului guvern, ceea ce poate duce la o schimbare substanțială a politicii. Se fac mereu calcule, sondaje (majoritatea de îndoctrinare a alegătorilor), strategii, negocieri între partidele de la putere, dar și cu alte partide pentru maximizarea șanselor. Deja au început atacurile asupra unora pe care sondajele îi creditează cu șanse.

Este prea devreme pentru a avea o estimare corectă asupra viitoarelor alegeri. Mass-media pare deja aservită unor partide sau politicieni, chiar dacă nu și-au anunțat candidaturile.

Noul An 2024 vine, conform previziunilor, cu creșteri de pensii, de salarii, cu alte și alte promisiuni. Să sperăm că toate acestea vor aduce belșug și bucurie în casele oamenilor și nu vor rămâne doar în stadiul de promisiuni.

Este vremea când urmează să se aprobe bugetul de stat pe anul 2024. De altfel, bugetul a și fost aprobat în ședința de guvern din noaptea de 14/15 decembrie. Bugetul trebuie să refectioneze viziunea unui guvern privind evoluția țării în anul care vine. Să sperăm că așa va fi și că împărțirea banilor se va face în mod corect și cinstit, fără să se țină cont de apartenența la un partid sau altul. Toate comunitățile trebuie să beneficieze de fonduri pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor, pentru atragerea de investiții. Ori s-a văzut clar că dacă nu faci parte din partidul sau partidele aflate la guvernare, primești mai puțini bani. Nu în ultimul rând, este timpul ca banul public să fie cheltuit în mod corect, urmărindu-se creșterea gradului de gospodărire și înfrumusețare a tuturor localităților.

CONSTANTIN DĂRVĂREANU

PROFESORUL IONEL TRAIAN – EXPOZIȚIE LA BRUXELLES DE ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Scriam prin martie 2022, dar și pe la început de primăvară 2023 în publicația „Novăceanul” despre profesorul Ionel Traian din Novaci. Prof. Ionel Traian este absolvent al Institutului de Educație Fizică și Sport București, promoția 1973. Și-a început activitatea profesională la Școala Generală Târgu-Cărbunești la 1 septembrie 1973, de unde a ieșit la pensie în anul 2014. Ca profesor și-a dedicat întreaga activitate dezvoltării sportului în orașul Târgu-Cărbunești, pregătirii și reprezentării cu cinste a orașului în competiții sportive la nivel județean și național.

Pe lângă activitatea profesională, Ionel Traian s-a făcut cunoscut prin pregătirea multor formații de dansuri populare ale școlii și orașului Târgu-Cărbunești, prezente pe nenumărate scene din județ și din țară.

Astăzi, voi scrie despre profesorul Ionel Traian care cu mai bine de două decenii în urmă și-a descoperit o altă pasiune: arta sculpturii în lemn. De mic copil a învățat să cioplească lemnul și să-l modeleze. Cu timpul a dobândit îndemănare, imaginație, calități adunate într-un talent de excepție. Din mâinile sale ies adevărate opere de artă, apreciate nu doar în țară, ci și în străinătate. Lucrările sale, miniaturi în lemn, ne descoperă un mare talent care pentru realizarea lor folosește doar un cuțit de mici dimensiuni. Sunt adevărate bijuterii din lemn, reproduceri în cel mai mic detaliu ale unor case, fântâni, mănăstiri și biserici, cu arhitectură complexă. Impresionante sunt și reproducerile după operele lui Constantin Brâncuși: Masa Tăcerii, Poarta Sărutului, Coloana fără Sfârșit.

A participat la numeroase târguri ale meșterilor populari din județ și din țară, bucurându-se peste tot de frumoase aprecieri, inclusiv la manifestările de amploare organizate la Novaci, unde s-a retras odată cu ieșirea la pensie. Ultima manifestare la care a participat este Expoziția Internațională de la Bruxelles, de Ziua Națională a

României. În zilele de 1 și 2 decembrie 2023, prof. Ionel Traian a participat la întâlnirea comunității de români din Moldova cu românii care lucrează în Belgia, dar și cu iubitorii de artă din această țară, la invitația doamnei Elena Holban, care lucrează în Comisia pentru Cultură și Educație a Parlamentului European, la Bruxelles. Timp de două

zile, prof. Ionel Traian a expus într-o sală alăturată Parlamentului European lucrările sale de o valoare și frumusețe inegalabile, ieșind în evidență talentul, arta și răbdarea de care dă dovadă. Expoziția s-a bucurat de prezența Ambasadoarei României în Regatul Belgiei, Doamna Andreea Păstărnac.

Cu o săptămână înainte, prof. Ionel Traian a participat la expoziția organizată la Timișoara cu prilejul întâlnirii Fiilor Gorjului.

Demn de subliniat este și participarea prof. Ionel Traian la Concursul Național Catehetic „Tinerii și vârstnicii să laude Numele Domnului”, ediția a V-a, din primăvara acestui an, la Biserica din Novaci-Români, cu expoziție și atelier de creație, la invitația Preotului Popescu Paul, o adevărată lecție prin care cei prezenți au descoperit focul sacru al iubirii de Dumnezeu și Bisericii.

CONSTANTIN DĂRVĂREANU

Și iarna se pleacă în fereastră

- Pictor Ion Văileanu

MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

secțiile externe ale Școlii Populare de Artă „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu, Liceul Teoretic Novaci, Școlile Gimnaziale Novaci și Pociovaliștea.

C. D

Duminică, 17 decembrie, în centrul orașului Novaci a avut loc spectacolul de datini și obiceiuri de iarnă „MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ”.

Spectacolul a fost organizat de Casa de Cultură Novaci în colaborare cu

„Cercul Cultural Novaci Județul Gorj Proces-verbal

Ședința de la 24 septembrie 1906 ținută în comuna Novaci

De la ora 8:30 – 10 și 12 a.m. învățătorii locali au asistat cu elevii la serviciul divin, oficiat de preotul paroh Filimon Comănescu, unde a și cântat corul sub dirigerea cântărețului P.D. Caragel. Membrii cercului prezenți: preoții F. Comănescu – Novaci, N. Constantinescu – Pociovaliștea, I. Kirionescu – Novaci, învățătorii I.D. Corăciu, Paulina Răduțescu – Novaci și I. Dănășel – Cărpinișiu. Membrii cercului absenți: preoții I. Popescu – Ciocadia, L. Manolescu – Cărpinișiu, C. Petrescu – Aniniși și I. Gheorghe – Pociovaliștea, învățătorii P. Țivlea – Pociovaliștea, Al. Forțofoi – Ciocadia și N. Popescu – Aniniși. La ora 10:55 se face ședința intimă a învățătorilor sub președenția d-lui I.D. Corăciu din Novaci. Ședința intimă preoțească nu s-a putut ține nefiind majoritatea preoților cercului. La ora 3 p.m. se deschide ședința publică. Dl. I.D. Corăciu vorbește despre foloasele școlii arătând sătenilor rolul educației și instrucției în care se dezvoltă relele urmări la care a ajuns fiul unui sătean care nu voia să-l dea la școală. Citește și explică apoi articolele legii referitoare la datoriile ce au sătenii de a-și trimite copiii la școală. Preotul paroh Filimon Comănescu luând cuvântul vorbește sătenilor arătând că în școală se pune baza bunelor deprinderi și a moravurilor frumoase. Spune că în școală învață copii a grăii adevărul, a face binele și a face

fapte folositoare și lor și aproapelui. Îndemnă pe săteni a-și da copiii la școală și le zice că nici o avere mai prețioasă nu le pot da copiilor lor decât învățătura și știința. Apoi citește câteva pasagii din Biblie cu privire la pedepsele ce au să primească acei care fură, care jură strâmb și cei care fac nedreptate. Sfătuiește pe săteni chiar în fața d-lui judecător Schileru de a se împăciui la procesele lor. Dl. I.D. Corăciu mulțumește publicului pentru că a avut buna voință de a veni la conferințe și pentru că au ascultat pe conferențieri cu băgare de seamă. Preotul paroh F. Comănescu mulțumește călduros d-lui A. Schileru, judecător local pentru cinstea ce ne-a făcut cu prezența d-sale venind cu familia la conferința satească. Dl judecător Aristide Schileru laudă pe preoți și învățători îndemnând locuitorii a-și da copiii la școală și a asculta de sfaturile prețioase ce li se dau. Spune că atunci când oamenii vor fi mai luminați, vor fi mai împăciuitori și nu se vor mai da în judecată pentru lucruri de nimic.

Spune și afirmă că preoții și învățătorii din localitate își îndeplinesc cu devotament datoriile lor și povățuiește încă o dată pe săteni de a-i asculta. Nefiind toți membrii cercului cultural itinerariul nu se poate stabili și rămâne ca chestiunile ce erau la ordinea zilei de discutat să formeze programul ședinței intime a întrunirii ce se va ține la 22 octombrie a.c. tot în comuna Novaci. Ședința publică se ridică la orele 4:20 p.m. Drept care s-a dresat prezentul proces-verbal spre cele legale. Pr. Paroh Președ. F. Comănescu”

(S.J.A.N. Gorj, fond Protoieria Județului Gorj, dosar 330/1906, fila 57.)

CRISTIAN GRECOIU

Un om înțelept a spus:

Trei lucruri nu se întorc niciodată:

Timpul

Cuvântul

Șansa

Trei lucruri pe care nu trebuie să le pierzi:

Calmul

Cinstea

Speranța

Trei lucruri sunt valoroase cu adevărat:

Dragostea

Respectul

Încrederea

Trei lucruri în viață nu sunt sigure:

Succesul

Puterea

Averea

Trei lucruri îl caracterizează pe om:

Munca

Certitudinea

Performanța

Trei lucruri care îl distrug pe om:

Băutura

Aroganța

Răutatea

Trei lucruri sunt mai greu de spus:

Te iubesc

Ajută-mă

Iartă-mă.

REVOLUȚIA DE LA 1989

Prof. univ. dr. NICOLAE VINȚANU

Privesc înapoi la Revoluția din 1989 și văd elanul pe care nu-l mai avusesem până atunci. Era o altă eră, în care se credea că se vor fi reînnoit oamenii, ce se pot bucura de binefacerile timpului. În acea vreme, din 1982, eram la Facultatea de Medicină. Pe 21 Decembrie, când mă aflam la catedră, a venit rectorul la mine și mi-a spus că tot făcusem vreo 4 ani la o unitate militară de prin Drumul Taberei – Să vedem ce ai învățat acolo! Am acceptat și mi s-a spus că sunt 21 de studenți care să mă ajute să apăr clădirea. În acel moment mi-am dat seama că se schimbă ceva: de la cei care mă ocoleau, nu prea intrau în vorbă cu mine, pentru că eram un fel de paria, acum se aștepta ceva de la mine și acei studenți.

Au trecut 34 de ani de la doborârea dictaturii. Mai întâi țara a rămas fără industrie. Agricultură, în care tot pământul revenise proprietarilor, a ajuns în sapă de lemn. Oamenii au văzut că fabricile s-au închis, iar pământul a fost dat inițial proprietarilor, pentru ca apoi să revină fermierilor actuali, în bună parte străini. Toți cei care au profitat de pe urma Revoluției, după unele date se estimează la 15-20.000. Restul și-au luat lumea în cap, iar cei care au rămas aici strâng din piele și plâng după drepturile lor. Toate țările au progresat în Uniunea Europeană, iar noi sunt pe ultimul sau penultimul loc.

Mai întâi, prin 1990, s-a văzut clar că situația din România a început cu o super inflație. Încet-încet, cele peste 3600 de unități industriale au fost vândute la fier vechi. Se mai auzea din când în când, că România nu ar avea oameni de talia nemților, care să dea drumul la industrie. Conducătorii acestei țări au fost cam la unison, cum că țara există și fără industrie. La Novaci era, înainte de 1989, o fabrică la Gura Văii, care producea lemn, placaje etc., pentru cele trebuincioase. Era o industrie locală, unde se produceau mese, scaune etc., ICIL-ul pentru prelucrarea laptelui, două cășării pentru prepararea cașcavalului - la Lotru și la Rânca, Întreprinderea forestieră care producea mii de metri cubi pe an etc. Acum nu mai este nimic. Până și locurile unde erau fabricile, fie sunt terenuri virane, fie unii și-au construit case.

Conducătorii de după 1989 nu s-au gândit la oameni. Ce vor face aceștia? Au luat drumul străinătății și astăzi sunt vreo 7 milioane peste mări și țări. În agricultură, noii proprietari

s-au ales și ei cu nimicurile. Aceștia vând cam cu 0,40 lei/kg grâul, iar noi importăm tot felul de produse: cereale prelucrate, floarea soarelui, rapiță tot la fel – prelucrate, pe care cea mai mare parte a populației dă acum multe mii de lei. Aici se vede că totul a fost o minciună. Istoria va consemna că poporul român a trăit cea mai groaznică recesiune, că nici cele două Războaie Mondiale nu depășesc ceea ce s-a produs în economie și în viața oamenilor.

Mă gândesc la sora mea, Lenuța, care era mai mare ca mine cu vreo 6 ani. Terminase Școala din Novaci de 7 ani și nu a putut merge la alte școli înalte. A păzit vacile 47 de ani în Munții Parângului. O viață de rob, pentru că se știe ce înseamnă să fii la stână, să te scoli cu noaptea în cap și să te culci la 22-23. A avut un fel de succes pentru că a fost harnică și gospodină, dar din punct de vedere al gândirii nu a prea a fost împlinită. M-am tot gândit că dacă aș fi fost mai mare ca sora mea cu 3-4 ani, aș fi fost la stână și eu. Lumea pe aici prin Plăieț se ducea la păscut cu oile. Și eu aș fi fost cioban cu 200-300 de oi, dar nu era vorba de nicio școală. Tata spunea că eu sunt cu șicoala și cărțile, dar din toate acestea nu ieșea nimic.

Unii azi spun – că școala în sus, că școala în jos – dar pe la noi nu se știa mare lucru despre industrie. Dacă vrei să faci școală trebuie să ai industrie, agricultură și servicii dezvoltate. Aceasta v-o spune cel care a publicat multe cărți despre educație și învățământ. Vechiul adagio de a studia continuu pentru ca să sporească cerința omului, este un fel de ruptură între pentru ce se pregătește omul și ce ajunge după aceea. Aici la noi s-a dezvoltat oarecum turismul. Mii de oameni vin și pleacă de pe Transalpina, dar nu prea rămân pe la noi. Oamenii au alte intenții: vor să plece în străinătate, să vadă cât mai multe locuri prin care trec etc.

Așa trec zilele și nu prea mai iese nimic. Acum turismul se desfășoară cel mult 3 luni pe an, dar oamenii se agăț de ceea ce pare să fie o speranță. Se spune că societatea noastră este într-un colaps major. Totuși oamenii trag nădejde că în viitor va fi mai bine, că pământurile vor fi lucrate așa cum au fost cândva. În fiecare vară mă uit la Plaiul Mare și nu văd nici vite, nici miei, nici oameni. Se pare că acesta este sfârșitul unei ere pe care oamenii nu au înțeles-o acum 34 de ani.

Prescripția răspunderii penale, mijloc procedural prin care se închid dosare sau corupție mascată

Un sentiment de compătimire pentru biata noastră lege penală, peste care clocotește revolta, mă îndeamnă să comentez câteva aspecte privind prescripția răspunderii penale.

Conform legii (art 153-154 cod penal), prescripția răspunderii penale este prevederea legală conform căreia, după o anumită perioadă (stabilită prin lege) de la comiterea faptelor de natură penală, se înlătură răspunderea penală. Practic, prin prescripție se stinge dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica măsura educativă prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă. Textele de lege care reglementează prescripția răspunderii penale stabilesc faptele pentru care prescripția nu operează, precum și termenele de prescripție pentru celelalte de infracțiuni. Legea mai reglementează și situațiile când prescripția este întreruptă ori suspendată, dar nu intru în detalii, pentru că nu asta vreau să transmit.

Se știe de când lumea că eficacitatea combaterii și prevenirii infracțiunilor este strâns legată de promptitudinea cu care organele de specialitate ale statului intervin și trag la răspundere penală pe cei vinovați de săvârșirea de infracțiuni. Cu cât stabilirea răspunderii penale și aplicarea de sancțiuni este mai aproape de momentul săvârșirii infracțiunii, cu atât scopul legii penale este mai eficient realizat.

Să vedem acum dacă, prin modul în care acționează aceste organe specializate, se realizează scopului legii penale.

Mass-media abundă de titluri precum: Crinuța Dumitrean, fosta șefă a Autorității pentru Restituirea Proprietăților (ANRP), Sergiu Diacomatu, membru al Comisiei ANRP și samsarii de drepturi litigioase, Gheorghe Stelian zis Stelu și Dorin Cocos (fostul soț al Elenei Udrea), au scăpat de condamnările în primă instanță. În top 10 cele mai importante dosare care s-au prescris și inculpații au scăpat de pușcărie se mai află Darius Vălcov, Nelu Iordache, Bogdan Olteanu, Dosarul Hexi Pharma, judecătoarei Burlan, Vanessei Youness - iubita lui Gelu Oltean, Adrian Mititelu, dosarele lui Aristotel Căncescu etc. Toate nume mari.

Se cunosc aceste cazuri, mulți erau condamnați în primă instanță la pedepse

mari, deci faptele lor au fost grave. Problema este: de ce s-a ajuns la prescripție?

Desigur, explicații circumstanțiale se găsesc: că au durat mult expertizele, că au survenit modificări în structura completelor de judecată și noile complete au trebuit să reia judecata de la început, că au fost adoptate două decizii ale CCR (din 2018 și 2022) care au dat o altă interpretare legii penale etc.

Dacă notăm că doar într-un an (26 iunie 2022 - 26 iunie 2023) au fost clasate aproape 2000 de dosare prin prescripție, vom constata că prescripția aceasta a produs mai mult rău pentru societate decât recursul compensatoriu cu care ne-a pricopsit Tudorel Toader. Pe genuri de infracțiuni cifrele din media arată astfel:

44 de dosare de corupție;
251 dosare de evaziune fiscală;
46 dosare de constituire a unui grup infracțional organizat;
376 dosare de furt calificat;
326 dosare de înșelăciune;
9 dosare de infracțiuni la regimul vamal;
180 de dosare de fals în înscrisuri;
20 de dosare ce privesc infracțiuni la regimul silvic;
43 de dosare de ultraj;
142 de dosare de violare de domiciliu;
8 dosare de fals în înscrisuri oficiale;
258 de dosare de conducere a unui vehicul fără permis de conducere.

Nu reiau enumerarea, dar iată, prin prescripție au fost scăpați de pedeapsă 376 de hoți, spărgători de magazine, bancomate, vile de lux, apartamente etc., 336 de escroci, 53 de șpăgari, 258 de șoferi fără permis de conducere valabil la data constatării faptelor etc. Și ne mai mirăm de carnagiul de pe șosele!

Nu intru nici în măruntaiele acestor dosare pentru că nu am informațiile cuvenite, nici nu ar trebui comentate hotărârile judecătorești prin care s-a constatat prescripția, dar pot să mă întreb, mai degrabă să întreb, cum a fost posibil să ții până la prescripție un dosar de ultraj, unde cazul este constatat deseori în flagrant, judecata s-a făcut întotdeauna în procedură de urgență, cu celeritate, cum i se spune acum și unde

alte probe, decât cele administrate imediat comiterii faptei, nu mai cauți?

Nu-mi explic nici cum s-a ajuns la prescripție în dosare de conducere a unui autovehicul fără permis de conducere, violare de domiciliu, infracțiuni silvice etc. Și aici faptele sunt constatate prompt, sunt flagrante și nu mă ajută mintea să văd ce probe ar mai trebui administrate pentru a dovedi că respectivul conducător auto nu are permis de conducere.

Aici miroase a ceva în legătură cu cohortele acelea de polițiști rutieri adunați cu autobuzul pentru fapte de corupție, cei ce constată fapta duc mai departe înțelegerea din stradă la colegii lor care de la cercetarea penală țin dosarul la sertar până se apropie prescripția. O mână spală pe cealaltă!

Da, țin dosarul la sertar chiar dacă te plângi la judecător, iar acesta stabilește un termen să finalizeze dosarul. Nu-l respectă, mai depui o contestație privind durata procesului, mai stabilește judecătorul un termen și tot așa, chiar dacă se ajunge la 6-7 asemenea contestații și dosarul zace în continuare la sertar 3-4 ani până se apropie prescripția. Nu vrea polițistul să-l rezolve și nu ai ce-i face. Comandantul lui nu-l pune la muncă, ba spune că nu-i atributul lui.

Am trăit, iată, s-o aud și pe-asta: comandantul nu mai are atribuția de a-l pune la muncă și de a-l trage la răspundere pe subordonat că nu-și face treaba. Ce se ascunde sub această practică mi-e și greu să pronunț!

Oare procurorii care au supravegheat/conduc urmărirea penală în cauzele respective unde au fost? Refuz să cred că le-a fost cumpărată și lor tăcerea. Ar fi prea de tot. Înseamnă că prescripția a devenit o metodă mascată de corupție.

Dar să nu ne limităm la aceste dosare mărunte pentru care nu-ți trebuie mai mult de 2-3 zile să le soluționezi. Să privim puțin asupra unor dosare mai acătării.

De pildă, în cazul Vălcov, pentru fapte penale comise între 2012-2014, pe când era primar la Slatina, dosarul penal ajunge la Tribunal în 2015. Destul de repede am putea spune. Este condamnat la 6 ani și 6 luni de închisoare, nu este arestat, dosarul se plimbă pe la mai multe instanțe și, după de opt ani, în martie 2023 Curtea de Apel Craiova încetează procesul penal constatând prescripția.

În cazul său au operat „dispoziții procesual penale speciale”, care s-au pus de-a curmezișul, încât dosarul ce-l privea să treneze cu țință prescripția. „Eminența cenușie”, marele specialist în finanțe indispensabil pentru guvernul României, este menținut pe tot parcursul cercetării, dar și al judecății în funcții de ministru, consilier al primului ministru etc., pe traseul Dragnea-Dăncilă așa încât, le tremura mâna celor care luau dosarul lui din raft.

Poți să vorbești aici de corupție? Doamne ferește! Aici e doar protecție politică din partea unor oameni de stat. Asta nu-i corupție, e mafie! Este crimă organizată, Doar crima organizată capturează legea și o pune la picioarele mafiotului. Păi nu ne spunea un președinte că Statul nostru este un stat mafiot. Da, Don Prezident, dar reprezentantul cel mai înalt în stat este președintele.

Și uite așa, s-a ajuns la peste 4.500 de dosare prescrise (cifră preluată din media), iar la anul vom mai adăuga alte 5000.

Interesant este că, deși toată lumea critică, parlamentari, comentatori TV, presa etc., condamnă asemenea practici, nimeni nu încearcă să înlăture această nouă metodă de corupție.

Păi, dacă nu mai există termene pentru finalizarea urmăririi penale, pentru judecată, dacă dimensiunea celui „termen rezonabil” este nemăsurată, dacă pentru nerespectarea „termenului rezonabil” nu există măsuri de tragere la răspundere a celor să le zic doar leneși, era normal să se ajungă aici. De la o poștă se vede necesitatea unor corecturi în procedura penală pentru a se ajunge acolo încât legea să fie aplicată prompt și cu certitudine, cum spune doctrina penală. Și, dacă domnilor parlamentari nu le pasă de ordinea publică, avem și la interne și la justiție profesioniști într-ale legii care ar trebui să vadă.

Altminteri, rămâne cum am stabilit: Legea este o bară peste care trec boșii, pe sub care trec șmecherii și de care se izbesc proștii!

Închei prin a transmite cititorilor ziarului Novăceanul **Sărbători Fericite și un An Nou 2024 cu sănătate și speranță spre mai bine!**

Grl * dr. ION STAIU
14.12.2023

Inteligența...

Inteligența se dezvoltă în raport cu experiența și capacitatea unui individ de a se adapta la realitățile vieții.

Inteligența se câștigă prin experiență, putând fi îmbunătățită în decursul timpului. Oamenii inteligenți iau din trecut și lucrurile bune și pe cele rele, le analizează și găsesc calea de urmat. Ei știu să separe lucrurile rele de cele bune și să se ferească de greșeli, de oamenii care se gudură și se țin lângă tine doar pentru avantaje.

Oamenii inteligenți nu sunt lăudaroși, nu sunt aroganți, nu încearcă să-ți demonstreze cât sunt ei de deștepti. Ei cred în puterea bunătății și știu că faptele bune li se vor întoarce într-o bună zi, arată recunoștință oamenilor care știu să aprecieze și să recunoască faptele bune pe care le realizează.

Oamenii inteligenți se bazează în special pe faptele bune pe care le săvârșești de-a lungul vieții, pe experiența câpătată și capacitatea de a separa binele de rău.

Verde adevăr - Pictor Ion Văileanu

Pe 19 decembrie 2023 s-au împlinit 31 de ani de la moartea

POETULUI ION FLOREA

Deși are doar două volume de poezie, apărute după moartea sa, primul în 2018, al doilea în 2022, îndrăznesc să-l numesc poet. În primul volum, *Trandafiri și amintiri*, am adunat peste 430 de poezii, iar în cel de-al doilea, *Zborul păsării de argint*, vreo 450, la care se adaugă vreo 150 de pagini proză și folclor, compoziții proprii. Cele două volume, cu poezii recuperate de mine de la familia poetului, Maria și Mirela, soție și fiică, au fost tipărite la Editura MĂIASTRA Târgu Jiu, primul la aproape 26 de ani de la moartea poetului.

Coleg de clasă cu Ion Florea, prieten, colaborator al meu în timpul vieții în domeniul culturii, am considerat că este de datoria mea să scot în evidență destinul unui poet novăcean valoros, năpădit de dorințe, gânduri, împliniri și neîmpliniri, emoții și frământări, toate acestea măcinându-l continuu și aruncându-l de multe ori în brațele tristeții. Cele două volume reprezintă o recuperare, deși postumă, a valorii poetului novăcean ION FLOREA.

S-a născut la 7 septembrie 1942 în Novaci-Gorj, mama casnică, tatăl, cioban. A absolvit doar șapte

clase, așa au fost vremurile, dar cu ambiția pe care a avut-o, înzestrat cu un talent deosebit și cu o inteligență sclipitoare, a reușit să-și îmbogățească nivelul de cunoștințe prin citit. Un talent cultivat cu măiestrie prin sutele, miile de cărți citite în nopțile de după zilele grele de muncă la pădure, în mină sau pe lângă turmele de oi în munți ori în transhumanță, prin Banat, Bărăgan, Dobrogea, șesurile dunărene.

Pentru el, principalul izvor al inspirației poetice a fost natura, viața cu tot ce ne înconjoară în această lume, gingășia ființei umane, iubirea, ca sentiment suprem, dragostea de țară și de valorosul său trecut istoric. Poetul și-a exteriorizat propriile trăiri cu modelațiile sufletului, în raport cu natura, simbolul eternității, în care a viețuit în cei 50 de ani de existență (a decedat la 19 decembrie 1992).

Ion Florea a fost ca o pasăre în zbor spre înălțimi, stârnind uimirea și admirația novăcenilor pentru un mare talent, din păcate dispărut prea de timpuriu, un talent care ar fi avut multe de spus în domeniul poeziei dacă firul vieții nu i-ar fi întrerupt firul său de poezie.

Cele două volume, certifică faptul că poetul și prozatorul Ion Florea trăiește și după moarte, sufletul său fiind nemuritor, ca și creațiile sale literare. Cele două volume reprezintă o recunoaștere, deși târzie, a valorii poetului novăcean, care a fost lipsit de bucuria de a-și vedea poeziile adunate într-o carte în timpul vieții. Am avut unele încercări, dar n-am reușit să fac acest lucru în timpul vieții sale. Ca foști colegi de clasă, buni prieteni, conștient de valoarea lui literară, mi-am asumat responsabilitatea de a-l readuce în memoria novăcenilor și de ce nu, a gorjenilor care l-au cunoscut sau nu. Mă gândesc la faptul că dacă i s-ar acorda mai multă atenție din partea oficialităților culturale județene, ar putea intra în atenția specialiștilor din domeniul creației literare. Poetul Ion Florea trebuie așezat măcar în rândul poezilor gorjeni la locul de cinste pe care-l merită cu prisosință. Ion Florea trebuie să rămână o Pasăre Măiastră a poeziei românești, nu doar a poeziei novăcene, fiindcă a dat aripi poeziei novăcene, făcând-o să zboare printre iubitorii de poezie.

Constantin DĂRVĂREANU

ION FLOREA

FIRICELE DE GÂNDURI

Am avut în grădină un măr care nu mi-a făcut decât patru mere. Pe trei le-am mâncat unul după altul, iar pe cel de-al patrulea l-am păstrat pentru mai târziu, când îmi va fi din nou sete. O sete la fel de amară.

Am trecut cu el în mână printre oameni, printre copii. Nimeni nu a râvnit la el. Am trecut printre alți meri. N-am distins nici-un fel de freamăt. Pretutindeni tăcere. Am trecut pe lângă niște stupi în jurul cărora roiau albine. Deși flămânde, nu mi-au acordat nici-o atenție.

Am ajuns, undeva departe, unde nu exista nici-un fel de vegetație în jurul meu. Doar o frunză galbenă, scorojită care mi-a zis: de la subțioara mea a crescut mărul pe care-l ai în mână. Eu sunt mama. De ce nu l-ai mâncat?

- Am mâncat trei, i-am răspuns, iar pe el l-am păstrat pentru mai târziu.

- Privește ce-ai păstra, zice ea.

M-am uitat la măr, m-am privit pe mine într-o oglindă și am înțeles că păstram, ca un avar, un galben fals, zilele ultimului anotimp.

*

Atunci când toate tac...

Amurgul macină destine

În jurul planetei survolează-un satelit.

E atâta întuneric lângă mine...

O clipă, un pas și gata: INFINIT.

*

Peste lespedea de cremene alunecă o șopârlă. Ochii săi fixează ceva, un punct anume știut numai de ea. Și alunecă mai departe pe lângă umbra mea. Nefiresc, umbra se transformă într-

un fir care se lungește după alunecarea sa.

Eu rămân pe loc, căutând să disting punctul spre care alunecă ea. Dar nu zăresc nimic. Infinit, infinit, și pentru mine și pentru ea.

*

Câți trandafiri s-or fi scuturat azi noapte? Câte stele vor fi căzut? Câți greieri vor fi înghețat cu privirile sticlite către Lună în așteptarea unui strop de rouă? Plecarea păsărilor îmi mai dă speranța întoarcerii lor?

Poetul revine din norul tristeții și îngenunche lângă șipotul care mai trăiește doar grație firicelului de apă care luptă pentru existență împotriva secetei. Și tot el așteaptă sfârșitul firicelului de apă sau sfârșitul său definitiv. Două destine stând alătura...

*

O piatră aruncată în hău. Un șuier de vultur. O rază de soare retezând un salt de căprioară. Și vântul, vântul care îmi răvășește părul sau poate gândurile...

*

S-a făcut seară. O pâlpăire de aripi s-a pierdut prin frunzișuri. Adorm ciorile și Luna le ninge cu lumină.

Aș vrea să adoarmă și inima, dar ea vibrează de întrebări: unde, când și cum...

Săracă inima mea,

Cum o roade-o boală grea.

Mâncă-mi, boală, ce-i mănca,

Numai lasă-mi inima.

Mâncă-mi carnea de pe oasă,

Numai inima mi-o lasă.

Decembrie 1992

ION FLOREA

ROMÂNIA, LA MULȚI ANI!

Suntem mulți ostași la număr,
Neam de daci și de romani
Cântând umăr lângă umăr,
ROMÂNIA, LA MULȚI ANI!
Să se-nalțe-n pașnic zbor
Pe sub soare, pe sub lună,
Înflorind în viitor
Ca o floare-ntr-o cunună.

Suntem mulți oșteni la număr,
Neam de daci și de romani
Cântând umăr lângă umăr,
LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

MUNȚI ȘI CER

Trec spre gara zării roșii
Raze oblice de soare,
Munții-și numără cocoșii
Găzduiți pe sub frunzare.
Cornul straniu al baladei
Sună-n codrul vremii greu

Peste vuietul cascadei
S-a boltit un curcubeu.

Un cioban, un Făt-Frumos
Renăscut din mituri vechi
Strânge-n fluierul de os
Toate doinele perechi.

Fulger aprig și nocturn
Taie ceru-n două drept,
Răzvrătit și taciturn
Timpul strigă să-l aștept.

Intrigat și nesupus
Efemere-i așteptări,
Mă trezesc de-un cântec dus
Peste brazi, spre alte zări.

Lunecând în lat pe ape
Ca o punte, umbra mea,
Prin nisipuri, pe aproape,
Sparge-n cioburi câte-o stea.

Ochii-n păstrăvi preschimbați
Stârnesc cercuri, stârnesc linii,
Cântul meu peste Carpați
Cheamă fulgerul luminii

Ce sfârșește-n seară-ncet
Și renaște-odat' cu zorii.
Oare-acolo, sub brădet
Îl ascultă truditorii?

PUTERE

Cu privirea mea de foc
Am oprit ninsoarea-n loc
Pe când clipa-n necuprins
A zvâcnit, apoi s-a stins.
Caldă-mi inimă nomadă
S-a-necat într-o baladă,
Iar amurgul repezea
Printre fulgi și câte-o stea
Să-ncunune, cine știe,
Momentana-mi nostalgie.
Despicat ca bradu-n două
Mi-am culcat sub luna nouă
Partea trupului ce vrea
Lângă glie-n veci să stea
Ascultându-i cântul iute
Ca izvorul de sub munte.
Cu uimire m-am surprins
Mai integru, mai aprins
De iubirea pentru soare
Și de pomii dați-n floare
Și mi-am zis cu ochii grei
De o ploaie de scântei:
Tu, lumină, care vii
Orișicând în fapt de zi,
Dă-mi putere ca să fac
Un răboj din miez de veac
Să-ncrustez pe el fiorii
Anotimpului și florii.

MOȘ CRĂCIUN

Ceasul ticăie-n perete
Și-un lemn în sobă-ncet se stinge,
Iar vântul bate la fereastră
Și-afară, tot mai tare ninge.

Aprinde mamă, iarăși becul,
Căci Moș Crăciun de o să vină
Nepăsător va trece drumul
De n-o vedea la geam lumină.

Așa șoptește-n pat copila
Ce n-adoarme vrând să vadă
Pe Moșul blând c-un sac de daruri,
Plin de zâmbet și zăpadă.

Și-ntr-un târziu văzând că Moșul
A-ntârziat și nu mai vine,
Ea și-a lăsat pe pernă capul
Înăbușindu-se-n suspine.

Aprinde mamă dragă, becul,
Că Moș Crăciun de o să vină
Nepăsător va trece drumul
De nu va fi la geam lumină,
Dar răsare-n prag Tăticul
Autentic Moș Crăciun
Cu un pom cu stele-n crengi
Dăruind-o pe copilă...

POEZII CU MIROS DE SĂRBĂTORI

ION C. DUȚĂ

STEUA

O stea luminoasă luneca pe sub stele
Cu coada lumină, împletită-n inele,
Se ducea la serbare spre un loc prevestit.
Era noapte universală, uluitor de sfântă.
Noaptea în care Mântuirea pentru om a venit
Și cuvântă!

Ea arată drumul, anunță veste cu veste
Universului tot, lumii de jos și celeste
Că un Împărat Mare cum nu s-a văzut
E într-un staul de vite. Abia s-a născut.

Și strălucea steaua pe cer cu toată puterea.
Noaptea a murit. E țândări tăcerea.
Că magii fac zarvă, adună daruri să vină
Să se închine la Împăratul – Copil de Lumină.

Păstorii din munți coboară turme spre vale,
În sarici și în cușme se-nghesuie-n cale
Să iasă în fugă înaintea Împăratului Sfânt
Ce-aduce cu sine viața eternă în Cer și Pământ.

Și steaua luminează, pe staul oprită!
A rămas lumină pentru ziua sfințită,
Arătând lumii drumul spre Împărat
Acolo unde popoarele merg la închinat.

VINE IARNA

Vine Iarna! Las' să vină
Alba vremilor Crăiasă!
Să se-așeze în grădină
Și pe flori și peste casă!

Pentru mine poți veni
Și pe toate să le-atingi

Când ți-e vrerea de-a pofți,
Dar pe suflet să nu-mi ningi!

Tot ce ai, s-arunci cât vrei:
Flori de ger și flori de nea
Peste crini, pe brebenei,
Dar pe sufletul meu, ba!
Pune nea unde vrei tu,
Peste largul zării-albastre,
Dar pe sufletul meu nu!
Îl vreau pasăre spre astre,

Smuls din ger, călcând văzduhul
Pur ca floarea de verbină
Ca să-l poată primi Duhul
Într-o oază de lumină!

LUCIA SILVIA PODEANU

FLORI VOR FI...

A venit o iarnă grea
Peste pomii din livadă,
Pline de podoaba albă
Crengi bătrâne stau să cadă.

Cu vergeaua printre ramuri
Grădinarul trece-ncet,
Roiuri – fluturi de argint
Pe zăpadă se aștern.

Liberate de povară
Crengile se saltă-n vânt,
Flori vor fi în primăvară
Și mireasmă pe pământ.

ION FLOREA

AJUN

Iarna-n noaptea asta
Și-a întins de Anul Nou
Peste vârfete de brazi
Virginalul său trusou,
Căci e prima zi de nuntă
A zăpezii cu pământul.
După umede amurguri
S-a oprit uimit și vântul.

N-are cum să profaneze
Frumusețile de gheață
Bucuros că Anul Nou
Se vestește plin de viață.
Ciob de Lună se zărește
Printre neguri strălucind,

Iar în sat ritmat pătrunde
Primul cântec de colind.
Țara doarme liniștită
Sub cearceaful alb de nea
Pe un vârf de brad stingher
S-a aprins un fulg de stea.
Alte sute după ea
Au zburat din brazi zglobii
Mângâiate de privirea
Minunaților copii.

Numai fulgii deși și aspri
Navighează-ușor din Cer,
Ochii-s plini de fericire
Cum e valul de mister.

**ALEXANDRU DELU
OPRIȚESCU**

DE SĂRBĂTORI

A sosit Moș Nicolae
Cu daruri și cu omăt,
Pe părții copii droaie
Cobor, urcă îndărăt.
În obor pe vatra rocii
Dimineța de Ignat,
Ungureni taie porcii,
Guițări se aud în sat.
Ard cuptoarele-n văpaie,
Colindeții-s la dospit,
Cozonacii în copaie,

Caltaboșu-i pregătit.

Crapă zorii cu Ajunul,
Copii merg în colindeț,
Pe la porți se abate șnurul,
Cu plecare din Plăieț.

Iar pe drumurile din țară
Înspre turme la iernat,
Duc bătrâni desagi povară
Sosi timpul de schimbat.

Tinerii întorși prin sate
Horind își petrec Crăciunul,
În peștii pe înserate
Când se-nsoară câte unul.

Pe la nași se-adună finii
Și-n cinstire o fac lată,
Că-i permis de legea firii
Să se bea de astă dată.

Întunericul din noapte
E brădat de-o chiuitură,
Pecii fripte, pulpe coapte,
La mai pune de-o fiertură.

Peste sat se așterne neaua,
Se aud bătăi în poartă,
Vin copii, cântă steaua,
Șugubățul zice o poantă.

Trec irozii spaima stelei
Cu colinda pe la fini,
Camuflați sub masca pielei
Nu-i cunoști de sunt vecini.

La hotarul dintre ani,
Iar se anunță chefulit,
Grupuri strânse de ciobani
Încropesc prin sat vrăjitul.

Pentru Ionii de la turmă
Rezervat e Sfântul Ion,
Din Banat vine pe sarmă
Țărâit de telefon.

„Ce mai faci jun nebunatic,
Știu că-ți priește la fete,
Marhele sunt la Tomnatic,
Te așteptăm să vii băiete”.

Cu merinde în dăsași
Și îmbrățișeri pe scară,
El se rupe de cei dragi
Pân-la Paști, în primăvară.

Foate verde măghiran
Să ne-aduci NOULE AN
Pace-n țară, grâu la vară,
Voie bună pe ogoară,
Bucurie tuturor,
Bine-n casă, rod și spor
Și cât va fi lumea, lume,
Românește să răsune
De pe munți și din potene,
Cântecele novăcene.

*Cititorilor publicației
„Novăceanul”*

Să vă fie casa, casă,
Cu bucate noi pe masă,
Moș Crăciun cu sacul plin
Drumu-n viață cât mai lin,
Bogăție câtă vreți,
Sănătate pentru toți,
Iar în anul care vine,
Să vă fie și mai bine!

**COLEGIUL DE REDACȚIE ȘI
COLABORATORII PUBLICAȚIEI „NOVĂCEANUL”**

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Constantin DĂRVĂREANU, redactor șef
Nicolae VINȚANU, redactor șef adj.

Alina ȚICU, redactor
Cristian GRECOIU, redactor

Tel. 0744 656 726, e-mail: darvareanu@yahoo.com

NOVĂCEANUL

Publicație lunară tipărită cu sprijinul
Primăriei și Consiliului Local Novaci
și al obștilor de moșneni din Novaci,
Pociovaliștea și Cernădia

Pre-press & print:

Tipografia
ProdCom

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

Tehnoredactare: RODICA TEIȘI